

ogsaa sit til Kunstens Udvøelse. Naar Theatret ikke ved et saa betydeligt Tilskud fra Statens Side kan yde saameget Mere end Andre, at det deri kan søge sin Sikkerhed, alene derved kan sætte sig istand til at præstere Mere end andre Anstalter af den Slags kunne præstere, tror jeg, at Statens Tilskud maa ansees for at være spildt; men naar det er Tilfældet, at Theatret kan dette, og det er Meningen, at det kan præstere dette Mere, saa er det rigtig nok aldeles uforklarligt, hvorledes man kan nedlade sig til en saadan smaalig Forsølgning af Andre. Jeg skal ikke indlade mig paa, hvorvidt en saadan Fremfærd strengt taget er berettiget eller ikke, men jeg skal holde mig til, hvad der er det Rigtige, affeet fra den juridiske Betragtning, og det er vistnok, at en saadan Anstalt, der saa føleligt understøttes af Staten, den bør ikke, som jeg før sagde, bære sig ad som en Oidmand, der paa sit Laugs Begne anseer sig berettiget, ja endogsaa forpligtet til at opstøve, om han ikke kan træffe En eller Anden, som ikke er Laugmester, udføre et uberettiget Arbejde; naar Theatret desuagtet vil optræde paa en saadan Maade, som vistnok høilighen vil frappere Enhver, kan det ikke Andet end føre til, at man i en følgende Tid, naar det fremturer deri, vil blive nødt til at tage under alvorlig Overveielse, om der ikke er ligesrem Grund til at indskrænke eller aldeles nægte det Tilskud, som Staten hidtil har givet.

Rosved: Jeg skal kun tillade mig at gjøre en ganske kort Bemærkning, for at gjøre det ærede Thing bekendt med, hvad der har bestemt mig til at slutte mig til det under Nr. 9 stillede Endringsforslag. Jeg kan ikke paa nogen Maade være enig med de ærede sidste Talere i, at det kongelige Theater skulde være et industrielt Anlæg; alisaa det er ikke i Erkjendelsen heraf, at jeg har været med at bringe dette Endringsforslag ind; jeg anseer virkelig det kongelige Theater for at være ikke saameget en Underviisningsanstalt som en Anstalt, hvis Hensigt det er at bidrage til Nationens Forædling i det Hele, en Forædling, der maa skee ikke bevirkes saameget ved at overvære dets Forestillinger, som ved de Bærker, der ved

Theatrets Foranledning komme ud blandt Folket. Grunden til, at jeg har været med at stille dette Endringsforslag, er den, at jeg for nærværende Tid ikke anseer det kongelige Theater, hvad den høitærede Cultusminister vil have det til at være, for et nationalt Theater. Den høitærede Minister anførte som Grund for, at det var et virkeligt Nationaltheater, at der kunde der opføres en heel Deel Stykker af fremmede Forfattere; men jeg paa- staaer, at saalænge det ikke tilfredsstillende kan opføre Dehlerschlæger, saalænge er det ikke et sandt nationalt Theater, og jeg tror, at det enten ikke maa kunne det, eller ogsaa maa det ikke ville det. Som sagt, jeg betragter Theatret som en Dannelsesanstalt, der ved sin Virksomhed enten directe eller indirecte bidrager til at forædle Nationen.

Gomard: Ja, jeg skal ikke udtale mig, om man skal votere den her foreslåede Nedsættelse i Tilskudet til Theatret, eller om man i det Hele taget skal give Theatret noget Tilskud; betragter man det nemlig udelukkende som et kjøbenhavnsk Theater, ja, saa tror jeg ikke, at vi skulle votere hverken den foreslåede Sum eller den nedsatte Sum, men betragte vi det som et nationalt Theater, er det noget ganske Andet, saa er det en Folkesag at understøtte det. Forøvrigt tror jeg ikke, at en saadan Nedsættelse for Dieblisset vil være nogen virkelig Beparelse; Theatret vil jo paa en anden Maade kunne komme til de Benge, som det nødvendigviis skal bruge; jeg tror imidlertid, at vore Tilskud til Theatret efterhaanden ville komme til at svinde noget ind, idet det nemlig forekommer mig, at Theatret i den seneste Tid har taget et glædeligt Opsving, der ogsaa i oekonomisk Henseende vil have sin Betydning. Naar imidlertid den høitagtede Cultusminister forgangen sagde, at det omtalte Theater var et nationalt Theater, saa giver jeg ham Ret heri; men naar han har villet bevise dette derved, at man paa dets Scene opførte Holberg, Shakespeares, Moliere, og jeg tror han tilføiede, om jeg husker ret, Mozart eller en anden berømt udenlandsk, maastee det var en italiensk, Componist, saa kunde det rigtig nok, med en saadan Beviisførelse, snarere betragtes som cosmopolitisk